

НОВЕ ВИНО

ЗМІСТ

ВСТУП

I. ПОЧУТИ СЛОВО

ЗАПИТАННЯ № 1

ЗАПИТАННЯ № 2

II. ПОБАЧИТИ СКАЗАНЕ

- А. Який тут контекст?
- Б. Про що йде мова?
- В. Хто говорить?
- Г. Чому це сказано?
- Д. Що це означає?
- Е. Які були результати?
- Ж. Підсумок

III. ХТО ВІДПОВІДАЄ?

IV. ЯК ВІН ВІДПОВІДАЄ — ПЕРША ЧАСТИНА ВІДПОВІДІ ІСУСА

- А. Він почав зі слів про те, що піст — це добре, і що Його учні теж будуть постити, але не зараз.
- Б. Усьому свій час
- В. Далі Він пояснив, чому нині не час

V. СЛУХАЧІ

- А. Різні традиції
- Б. Різні потреби

VI. СКРУТНА СИТУАЦІЯ — ДРУГА ЧАСТИНА ВІДПОВІДІ ІСУСА

VII. ІСУСІВ СПОСІБ РОЗВ'ЯЗАННЯ — ТРЕТЯ ЧАСТИНА ВІДПОВІДІ ІСУСА

VIII. ЗАСТОСУВАННЯ

- А. Що
- Б. Навіщо

ПІДСУМОК

Вступ

Це лекція про нове вино. Я хочу говорити про нове вино, тому що про нове вино говорив Ісус. Слава Богу за нове вино! У цій лекції розповідається про те, як Ісус повадився з новонаверненими. І сподіваюся, що вона стане вам у пригоді, щоб і ви знали, як поводитися з новонаверненими.

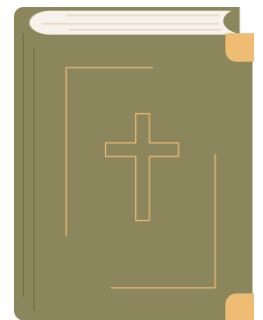
Для початку подивімося на бідну, заблудлу, всіма забуту невіруючу людину. Вона прямує до пекла, але прагне знайти Бога і тому йде до церкви. Нерідко невіруючі не знають, де знайти церкву. І коли їм нарешті вдається її знайти, вони заходять усередину, а вже минуло пів години богослужіння, у церкві вже немає вільних місць. Тому вони залишаються стояти на вулиці та слухають під вікном, що там відбувається. Їм не все добре чути, а до того ж проповіді можуть бути нудними та не дуже зрозуміли. Постойть людина і потім каже собі: «Це не для мене, я сюди більше не прийду».

Кілька років тому я почав молитися про цю проблему і вирішив зробити те, що колись зробив Неємія. Я почав шукати Бога, запитуючи Його: «Як можна подолати ці труднощі?» Якраз у той час я читав уривок з Біблії, який до того був мені незрозумілий. З того уривку я ніколи не проповідував, мені не доводилося чути чи читати до нього пояснення якогось професора чи дослідника Біблії. І коли я молився про проблему, з якими стикаються новонавернені у старих церквах, Бог промовив до мого серця з цього уривку, у мене раптом з'явилися нові думки. Відтоді я почав ділитися цим словом з багатьма церковними керівниками і сьогодні хотів би поділитися з вами. Мені здається, що це слово було благословенням для багатьох людей. Вірю, що вам воно стане у пригоді, і, можливо, ви зможете використати почуте на ваших пасторських зустрічах.

I. Почути Слово

Проситиму вас разом зі мною знайти уривок Матвія 9:14–17. До цього уривку я буду ставити вам багато запитань, тому було б добре, щоб ви його уважно дослідили. У цьому уривку ми бачимо, що учні Івана Христителя прийшли до Ісуса з запитаннями, і Ісус їм дав кілька відповідей.

«Тоді приступили до Нього Іванові учні та й кажуть: Чому постимо ми й фарисеї, а учні Твої не постять? Ісус же промовив до них: Хіба можуть гості весільні сумувати, поки з ними ще є молодий? Але прийдуть ті дні, коли заберуть молодого від них, тоді й постити будуть вони. До одежі ж старої ніхто не вставляє латки з сукна сирового, бо збіжиться воно, і дірка стане ще гірша. І не вливають вина молодого в старі бурдюки, а то бурдюки розірвуться, і вино розіллється, і бурдюки пропадуть; а вливають вино молоде до нових бурдюків, і одне й друге збережено буде».

Запитання № 1

До якого літературного жанру належить цей уривок? Це поезія? Проповідь? Приказка? Чи, можливо, це оповідь, притча, алегорія?

Думаю, буде корисно прочитати цей текст ще раз. Тут ідеться про реальні історичні події, про те, що відбувалося насправді. Це правильно чи ні? Правильно, це реальна історична подія

Запитання № 2

Що тут відбувається? Ми щойно дійшли висновку, що тут йдеться про історичну подію. Що ж відбувається, у чому полягає ця подія? Хтось тут сказав: «Відбувається діалог». А як про це можна сказати по-іншому? Я хотів би описати слово «діалог» трохи зрозуміліше. Це розмова, в якій одна людина ставить запитання, а інша дає відповіді.

Перед нами реальна подія. Перед нами _____, в якій один запитує, а інший відповідає. Це не проповідь і не розповідь. Це не притча і не вірш. Усе, що було згадано вище, тут не підходить.

II. Побачити сказане

Щойно ви засвоїли перший урок про те, як вивчати Біблію. Якщо ви не проаналізуєте, що насправді сказано в Біблії, то не зможете знайти добру відповідь або істину.

Багато хто з вас робить поспішний висновок: «Це, напевно, проповідь». Але не все, що написано в Біблії, — це проповідь. Не можна робити припущення на основі одного вірша чи невеликого уривку. Обов'язково потрібно розглядати контекст. У Біблії є чимало віршів, з яких можна зробити хибні висновки, якщо взяти їх поза контекстом. Потрібно знати, хто говорить. Наприклад, сатана сказав Єві: «Чи дійсно Бог сказав..?» — а далі вставив у запитання обман. Хіба добре брати ці слова за основу? Ні, не добре. Потрібно знати, хто говорить. Слова у цьому прикладі записані не для того, щоб бути для нас прикладом для наслідування. Але ми можемо з них чогось навчитися — уникати того, що зробила Єва. У Біблії є повно прикладів того, що різні люди казали чи робили, і для нас ці приклади є застереженням, щоб ми так не робили.

Тому найперше потрібно ставити собі кілька запитань.

А. Який тут контекст?

Це історична подія. Бачимо Ісуса, поряд із Ним Його дванадцять учнів. До них підходить група інших учнів, це студенти біблійного коледжу або християнського університету, вони прийшли поставити декілька запитань.

Б. Про що йде мова?

Яке питання вони ставлять Ісусові? «Чому вони не постять, а ми постимо?» Значить, це було запитання про їжу? Але чи дійсно це було запитання про те, що і коли їсти? Чи воно стосувалося традицій та ритуалів? З контексту видно, що запитання було значно глибшим, ніж просто їжа.

В. Хто говорить?

Учні Івана Христителя.

Г. Чому це сказано?

Ми вже побачили, що це не проповідь. І щойно ми побачили, що це запитання стосується не лише їжі. Запитання насправді було таким: «Чому ви поводитесь не так, як ми?»

Чи було це запитання поставлено у позитивному, дружньому тоні? Ні! Ніхто не підійшов до Ісуса і не сказав: «Ісусе, Ти така добра, чудова людина. Можна Тебе запитати таке й таке?» Розмова відбулася зовсім не так. Вони звернулися до Нього з докором. Вони прийшли до Нього цілою групою і заявили: «Що це Ти робиш?! Ти ж знаєш наші традиції! Чому це Ти не дотримуєшся наших звичаїв?» Це було запитання для розв'язання війни. Вони запитували Його, щоб посперечатися, посваритися, позмагатися.

Д. Що це означає?

Що ж насправді ховалося за цим запитанням? Вони запитали: «Навіщо Ти порушуєш наші традиції?» Виходить, що Ісус порушував традиції. І що з того? Чому вони про це запитували? На це запитання можна почути різні відповіді.

1. Вони не хотіли, щоб хтось міняв їхні традиції.
2. Вони хотіли показати свою праведність, для них традиції були засобом освячення.
3. Ісус намагався встановити новий закон. А хто не з нами, той проти нас.
4. Вони боялися, що Іванові учні підуть до Ісуса.

Багато цих варіантів дуже недалеко від правди.

Запитання було в тому, хто чинив правильно. «Хто з нас чинить правильно перед Богом? Як слід діяти: як ми чи як ви?» Звісно, учні Івана Христителя були впевнені, що рацію мають вони, тому що ніхто ніколи не чинив по-іншому. Вони вважали, що чинять правильно. І тут з'являється нова людина

з учнями та починає чинити все зовсім не так. Природно, що у них виникає запитання: «Чи правильно ми робимо?» Цим вони насправді казали: «Рацію маємо ми!»

Е. Які були результати?

Це запитання було призначене посіяти розбрат. Яку відповідь вони хотіли почути від Ісуса? Ісус потрапив у велику халепу. Якби Він сказав: «Хлопці, ви робите все правильно, а Я помилявся», — то чому Він чинив по-своєму? Якби ж Він відповів: «Ви всі помиляєтесь. Правий Я», — то на Нього розгнівалася б уся країна. Такою відповіддю Він сказав би, що зрікається всіх традицій та порушує те, чого навчає Біблія, оскільки в Старому Заповіті сказано постити. Він потрапив у величезну

Ж. Підсумок

Цей аналіз, який ми щойно провели, — це справжнє вивчення Біблії. Ми не вийшли за кафедру і не сказали: «Будемо зараз проповідувати». У багатьох країнах пастори проводять по 10–20 годин, готуючись до півгодинної проповіді. Вони досліджують Біблію так, як зараз досліджуємо ми.

Бог показував мені все це в цьому уривку, коли я молився. Я зрозумів, що тут насправді відбувалося. Це був діалог, і діалог неприємний. Негативна розмова. Вони хотіли знати, хто був правий, а хто помилявся. І їм хотілося після цієї розмови йти додому з думкою: «Бачите, праві були ми!»

III. Хто відповідає?

Чиї слова записані у віршах 15, 16, 17? Ісусові! Він дає їм відповідь. Коли я дослідив, що відбувається, тоді моє серце було готове прийняти відповідь, яку мав дати Ісус. Перечитаємо ще раз вірші 14–17:

«Тоді приступили до Нього Іванові учні та й кажуть: Чому постимо ми й фарисеї, а учні Твої не постять? Ісус же промовив до них: Хіба можуть гості весільні сумувати, поки з ними ще є молодий? Але прийдуть ті дні, коли заберуть молодого від них, тоді й постити будуть вони. До одержі ж старої ніхто не вставляє латки з сукна сирового, бо збіжиться воно, і дірка стане ще гірша. І не вливають вина молодого в старі бурдюки, а то бурдюки розірвуться, і вино розіллється, і бурдюки пропадуть; а вливають вино молоде до нових бурдюків, і одне й друге збережено буде»

Матвія 9:14–17

IV. Як він відповідає — перша частина відповіді Ісуса

Його відповідь дуже цікава. Звісно ж, Він відказав: «Ви всі помиляєтесь, а рацію маємо ми». Хіба так Він сказав? Ні, Він цього не говорив. Пам'ятаєте, коли Ісуса запитали, чи треба платити податки, Він відказав: «Покажіть мені монету»? Тут відбувається те ж саме. Він відповідає дуже обережно. Його відповідь складається з трьох різних частин.

А. Він почав зі слів про те, що піст — це добре, і що Його учні теж будуть постити, але не зараз.

Він сказав: *«Тоді й постити будуть вони»*. По-перше, Він не відкидав посту. Він не заперечував необхідності посту. Він був не проти того, щоб люди постили. Як на це відреагували учні Івана Христителя? *«Ох, принаймні ми не робимо нічого хибного»*.

Б. Усьому свій час

Ісус посилається на книгу Еклезіяста 3:1–8, де Соломон сказав: «Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом... час садити і час виривати посаджене... час плакати й час реготати», а нині для нашої групи не час постити. Постити можна. Не треба ні з ким сперечатися, не треба нікому перечити. «Нині для нас ще не час».

В. Далі Він пояснив, чому нині не час

Він сказав: «Коли справляєте весілля, то хіба хто постить під час свята?» Хтось із присутніх збирається десь найближчим часом бути на весіллі? Уявіть, ви приїхали на весілля, після вінчання у церкві пішли туди, де має відбуватися святкування, зайшли всередину, озирнулися навколо, подивилися, які гарні столи, чудові квіти, все дуже вишукано. Сіли за стіл. І звісно, цілий день до того ви не їли, щоб було місце для усієї смакоти, яка має бути на святі. І тут підводиться батько нареченої і каже: «Брати та сестри, ви знаєте, що ми віруючі, і ми подумали, що з приводу сьогоднішнього свята ми не будемо їсти, а натомість проведемо час у постуванні». Що б ви подумали? Як би вам це сподобалося?

Ісус вимальовує яскраву і зрозумілу картину. Він каже: «Можете постити. Піст — це ДОБРЕ, я не проти. Я не проти цієї традиції. Це не погана традиція, але зараз у нас відбувається весільний банкет. Зараз Я зі Своїми учнями, і для них Я особливий, тому постити вони зараз не можуть. Зараз просто немає можливості для посту. Подивіться ось на цю жінку. Учора я зцілив її від прокази. Подивіться на цього чоловіка. Сьогодні вранці він був кривий, а Я його уздоровив. Як же вони можуть постити? Вони радіють і святкують. Нам зараз не час постити. Але згодом постити будемо й ми також».

З цього можна взяти величезну науку. Кілька разів траплялося таке, що молоді брати поверталися додому і казали своєму пастору: «Це все старі _____». Вони нам більше не потрібні, тому що Авраам Байбл каже: „Треба позбавлятися старих традицій“». Почнімо з того, що я такого не казав. По-друге, так не гоже розмовляти з людьми, які наділені владою. І, по-третє, Ісус показав нам зовсім інший приклад. Чи критикував Він традиції? Ні. Він просто сказав: «Це все добре, але ми зараз цього робити не можемо». Це була перша частина Його відповіді, і ця відповідь задовольнила Його опонентів. Звісно, це була не повна відповідь, у ній не було пояснення, тому Він мав доповнити сказане.

V. Слухачі

Перед тим як досліджувати наступну частину відповіді Ісуса, потрібно повернутися до вірша 14:

«Тоді приступили до Нього Іванові учні та й кажуть: Чому постимо ми й фарисеї, а учні Твої не постять?» Матвія 9:14

Скільки груп представлено у чотирнадцятому вірші? У запитанні чітко згадано три групи: учні Івана, учні Ісуса та фарисеї. Вони звернулися до Ісуса, бажаючи розпитати про Нього і Його учнів. Тобто розмова йде про послідовників трьох різних напрямків.

A. Різні традиції

Ці три групи послідовників мали три різні традиції. Яка з цих груп була найстаршою? Фарисеї! А яка найновішою? Учні Ісуса. Між ними була група Іванових учнів. Ми можемо перенести цю ситуацію на нашу країну. Сьогодні найстарша група у нас — це православна церква. Далі йдуть баптисти, які були тут вже понад сто років, і їм в нашому уривку відповідає середня група. А ще далі — нові групи християн, яким здебільшого нема ще й 20 років. Учні Івана Христителя не погоджувалися з фарисеями, між ними не було згоди. Між ними була взаємна неприязнь. Зараз у нас у країні баптисти не співпрацюють з православними. Але з'являється нова група — люди, які щойно знайшли християнську віру! Обидві попередні групи — православні та баптисти — думають: «У нас же є свої традиції. А у цих нових віруючих ніяких традицій немає. Що з ними таке? Чому вони не можуть бути такі, як ми?» Розумієте, яка складається ситуація. І так не лише в нас — це відбувається ледь не в усіх країнах.

Є різні групи віруючих людей, і в кожній з цих груп з'явилися свої традиції. Баптистські церкви на цих теренах менше ніж двісті років. Православна церква — понад тисячу років. У кого буде більше традицій? Звісно, у православної церкви. Вона значно старша. Це нормально. І в нових віруючих згодом теж з'являться традиції. Ісус починає з того, що каже: «У традиціях немає нічого хибного. Проте не з них треба починати роботу з новонаверненими».

Б. Різні потреби

Ісус сказав: «Люди, які щойно прийшли до віри, не хочуть чути про традиції. Вони не хочуть чути про різницю у доктринах. Їм байдуже, що написано на храмі: „Баптистська церква“, „Церква адвентистів“,

«Церква п'ятдесятників» чи „Католицька церква“. Вони цим не переймаються. Вони переймаються лише одним — їм хочеться любити Ісуса». Саме в цьому полягає секрет.

Поки ви їм розповідаєте про стосунки з Ісусом, вони бажають зростати. Але щойно ви почнете розмову про різні доктрини та деномінації, їм хочеться все це залишити. Просто говоріть з ними про стосунки з Ісусом Христом. Це важливо. Згодом, якщо вони вас почнуть питати про вашу деномінацію, розкажіть їм про неї. Якщо вони запитають, чому у вас жінки покривають голову, то можете їм пояснити. Але не треба від початку розповідати їм про хустки та про різні особливості вашої церкви.

Поки що час їхньої першої любові, коли їх треба навчати лише того, як розвивати стосунки з Ісусом. В Об'явленні 2:4–5 Ісус звертається до церкви в Ефесі: *«Але маю на тебе, що ти покинув свою першу любов. Отож, пам'ятай, звідки ти впав, і покайся, і вчинки давніші роби»*. Ось що відбувається в цьому уривку. Ісус каже: «У нас тут люди, які нещодавно повірили. Вони зараз особливі гості Молодого, вони разом із Ним святкують».

VI.Скрутна ситуація — друга частина відповіді Ісуса

Здається, ми тепер готові подивитися на Його наступну відповідь у вірші 16.

«До одежі ж старої ніхто не вставляє латки з сукна сирового, бо збіжиться воно, і дірка стане ще гірша». Матвія 9:16

Ісус побачив людей, які повірили давно, і тих, хто щойно знайшов віру, і сказав: «Не можна, щоб старе й нове було разом. Так не спрацює. Так все зламається». Хіба Він казав: «Нам не слід прилучати новонавернених до цих негідних людей, які вже давно вірять»? Ні, Він такого не сказав. Він не критикував тих, хто вже давно вірить. Хіба Він казав: «Ці жахливі новонавернені, їх не можна пускати до цих прекрасних людей, які вже давно вірять. Їх просто не можна зводити разом»? Він не казав нічого поганого про новонавернених. Він просто показав, що відмінність є. Він сказав: «Є ті, хто вірить давно, і ті, що увірували недавно, і якщо їх звести всіх разом, то все буде виглядати непогано, навіть грандіозно, але насправді таке утворення розірветься. І від старого відірветься частина, і нового частина буде зруйнована».

Що останніми роками відбувалося у багатьох церквах? Новонавернені приєднувалися до громад, у яких люди вже довгий час були віруючими. І що відбувалося? Саме те, про що казав Ісус. З'являлися новонавернені припиняли приходити до церкви. Деякі з тих, хто вже давно ходив до церкви, вирішували перейти до іншої громади. Не було і єдності серед церковного керівництва. Одні казали: «Треба, щоб новонавернені робили все, як було заведено віддавна у нас попередніми членами церкви». А інші наполягали: «Ні, старі члени церкви не повинні наполягати на дотриманні всіх звичаїв, а новонаверненим не обов'язково дотримуватися всіх наших традицій». Знайома ситуація? Таке вже відбувалося в Книзі Дій (8:1) Таке відбувається скрізь у нашій країні, таке відбувається по цілому світу. Це одна з найвагоміших причин, чому виникають розбіжності та церковні розколи. Саме про це Ісус вів мову у цьому уривку.

Ісус чітко зазначив у вірші 15 — новонавернені не такі, як люди, які вже давно вірять. Не можна зводити разом новонавернених та тих, хто вірить давно.

Зауважте, що Він ніколи не казав, що з тими, хто вже давно вірить, щось не так. Він ніколи не критикував людей, які вірять уже давно. І це дуже важлива наука, яку мусять засвоїти всі молоді люди. Ми можемо здійснювати велике, прекрасне духовне служіння, не критикуючи інших віруючих.

VII. Ісусів спосіб розв'язання — третя частина відповіді Ісуса

І от ми почули, що їх не можна зводити разом, але що ж нам з ними робити? Ми ще не почули, що треба робити з новонаверненими. А тому прочитаємо вірш 17.

«І не вливають вина молодого в старі бурдюки, а то бурдюки розірвуться, і вино розіллється, і бурдюки пропадуть; а вливають вино молоде до нових бурдюків, і одне й друге збережено буде». Матвія 9:17

Він сказав: «Звісно, у щоденному житті нові речі не складають у старі ящики». Хіба ви складаєте нову одягу до старої брудної валізи? Навряд! Навіть знаючи зовсім трішки про ваших дружин, я розумію, що ні. Ісус каже, що треба зробити по-іншому. Він сказав: «Нове вино вливають до нових бурдюків». Має бути окремий посуд для старого вина та для нового вина. Якщо так буде, то збережеться й одне, й інше. Ісус

тут указує на те, що новонаверненим потрібне нове місце. Ісус радить проводити окремі служіння для новонавернених.

VIII. Застосування

A. Що

Вам потрібно підготувати нове приміщення для новонавернених. Коли у вас з'являється нова група віруючих, їх не варто змішувати з тими людьми, які вже давно вірять. Нехай ці люди будуть окремо. Підготуйте окреме особливе місце, де вони могли б проводити богослужіння. Можливо, для них можна орендувати окремих зал, або побудувати нове приміщення, або, можливо, проводити окреме богослужіння у тому ж самому приміщенні, в якому збирається стара громада. Ті, що в церкві вже давно, можуть проводити богослужіння в неділю зранку та ввечері. А ті, що повірили нещодавно, можуть збиратися після обіду, коли приміщення церкви вільне. Так можна продовжувати звичайні богослужіння для старих членів церкви, а новонаверненим казати приходити в неділю після _____ . Задум у тому, щоб у новонавернених було окреме богослужіння, щоб не дратувати старих членів церкви і щоб люди, які ввірували нещодавно, могли отримувати духовну поживу на їхньому рівні.

Б. Навіщо

Так ви зможете давати новонаверненим особливу поживу. У вас буде можливість звертатися до них з особливими біблійними проповідями. Дуже часто суперечки виникають навколо музики. Новим людям подобаються нові пісні. Ті, хто вірить вже давно, люблять пісні зі старих пісенників. Я не проти старого, але музика змінюється. Сьогодні музика стала відчутним джерелом суперечностей. Саме тому ми й рекомендуємо, щоб ви почали думати про організацію нових церков для новонавернених. Якщо ваша громада вже має дім молитви, тоді найпростіший та найефективніший спосіб — це почати проводити окремі богослужіння для новонавернених.

Підсумок

Тут я знову маю погодитися з цією системою. Це історична подія, це діалог. Ті, хто вірить вже давно, розпитують про тих, хто ввірував нещодавно. Ісус дає три відповіді.

- A. Новонавернені не такі, як інші. Їх хвилює лише одне — любити Ісуса.
- Б. Не зводити разом новонавернених і тих, хто вірить уже давно.
- В. Підготувати нове місце для новонавернених.

У цілому світі ті церкви, яким більше за 50 років, майже не спроможні приводити невіруючих до Христа. В Америці зараз набирає обертів чудовий рух відродження старих церков. У багатьох церквах у суботу ввечері проводяться особливі служіння лише для невіруючих. Чимало людей приходять до віри, і через це відроджуються старі церкви. Слава Богу — Біблія й донині залишається правдивою. Те, чого навчав Ісус, працює й досі!

Я хотів би закликати вас дослідити те, як нові незалежні об'єднання християн служать новонаверненим. Закликаю вас також зосередити увагу на організації нових церков у наявних домах молитви.

Організуйте цілі нові громади новонавернених. Організуйте нові церкви!

Справжнє відродження станеться лише тоді, коли ви почнете зосереджуватися на приведенні нових людей до віри та на утвердженні новонавернених. У цьому вся сутність! Нехай Бог благословить вас та дасть успіх вашим починанням, якщо ви відважитесь на це!

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам**. Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Виконано

- Розробити план для поживи нововернутих у вашому служінні. Переконайтеся, що вони мають належний контакт зі старшими віруючими для учнівства і т.д., але що вони також мають власне богослужіння і вивчення Біблії в певний час протягом тижня. ☐
- Запишіть свої первинні плани. Працюйте над ними. Будьте готові обговорити їх з іншими учасниками на наступному семінарі. ☐

Ключ з відповідями

- I. діалог
- II. Е. халепу
- IV. В. традиції
- VI. розділення
- VIII. Б. обіду